

ОТДѢЛЕНИЕ СЕДМО.

ЗА ТОВАРИТЕЛНИЦАТА (polizza de carico—connaissance.)

Чл. 101.) Товарителницата, която може да са напише въ името на опредѣлено лице, или на негова заповѣдь, или на приносящія, трѣба да показва рода и количеството, както и вида или качеството на стокитѣ за превозянье, еще и да съдържа :

I.) Името и прѣкора на натоварачя ;

II.) Името и мѣстопребываніето на оногози, до когото са испраща ;

III.) Името и мѣстопребываніето на корабленачалника ;

IV.) Името, вмѣстимостъта и народностъта на корабя ;

V.) Мѣстото на отплуванъето и на влукванъето ;

VI.) Количеството на навлото, а въ полытѣ ѝ да са забѣлжени знаковетѣ и нумеритѣ на стокитѣ, които сж за превозянье.

Чл. 102.) Съка товарителница са написва най-малко на четиры первообразны листове; една за натоварачя, — една за примателя на стокитѣ, — една за корабленачалника. — и една за ступанина или за вѣоржжителя на корабя. Четерытѣ первообразны листове са подписватѣ отъ натоварачя и отъ корабленачалника въ разстояніе на 24 часа подиръ натоваряньето. Натоварачьтѣ е длъженъ да предаде на корабленачалника въ разстояніе на реченяя срокъ издължителнытѣ гюмрюшки записки (*тескерета*) за натоваренытѣ стоки.

Чл. 103.) Написаната по горнія начинъ товарителница служи за увѣреніе между сичкытѣ, които са интересуватѣ въ товара, еще и между тѣхъ и между обезбѣдителитѣ, освѣнь ако тѣзи послѣднытѣ докажжтѣ противното.

Чл. 104.) Когато са случи разлика между товарителницытѣ на истыя товаръ, товарителницата, която е въ рѣцѣтѣ на корабленачалника са счита за вѣрна, ако празднытѣ ѝ мѣста сж напълнены съ рѣжката на натоварачя, или на негова ком-